

தேவாலயத்திற் பத்தகர்தி
தமிழ்நாடு மதாபிமான சங்கம்
கொண்டு.

வ
கணபதிதுணை.

மதுரை ஜில்லாக் காரைக்குடி
மேலவீரன்செட்டி ஊருணிக்

கற்பகவிநாயகர் பதிகம்,
மேற்படியூர்

கொப்புடைநாயகி பதிகம்
மும்மணிக்கோவை,
மேற்படியூர்

பொய்சொல்லாமெய்யர் பதிகம்
நான் மணிமாலை.

இவ்வைந்தும்

ஷே காரைக்குடியிலிருக்கும் - மழவராயனேந்தல்
சிதம்பரதிட்சதர் குமாரர்
சதாவதானம்.

வாலசுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்
இயற்றியது.

காளையப்பசெட்டியார் குமாரர்
சுப்பிரமணிய செட்டியாரவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி

சின்னையாசெட்டியார் குமாரர்
மெய்யப்பசெட்டியாரவர்களால்
சென்னை

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பிரமாதிருப்புரட்டாசியர்

IM50060

கணபதிதுணை.

கற்பகவிநாயகர்

அகவல்.

பருதிவஞ்சத்திற் பணிமதிக்குலத்தில்
வருமகீபதிகண் மனுதால்வழியே
செங்கோலோச்சித் திதிபுரிகின்ற
வங்கோமகண்முக மானசீர்மதுரை
நெடியகண்களைப்போ னீழிக்காரைக்
குடிவளர்தேவ கோட்டையூரிரண்டில்
வலதுநேத்திரம்போன் மங்காப்புகழோ
எலனுறுவெண்மையு நாளுநீருண்ட
முகிலடைகிடக்கு முறையாற்கருமையும்
புகலரும்பூர்வ புண்ணியத்தவத்தோ
ரியற்றியதிருமட மெல்லாஞ்செவ்வான்
சூயற்றியபான்மைபோற் கோலக்காவி
வத்திரம்புனைந்துக மண்டலந்தாங்கிய
வத்தமூர்வதியு முயர்வாற்செம்மையுங்
குலவியகாரைக் குடியிடைவணிக
ரலகிலாவரு ளாண்சிங்கம்போற்
சமரிடையெதிர்த்த சார்பிலொன்னுங்
கமனத்தந்தி களின்மத்தகத்தைப்

பிளக்குஞ்சினவான் பெரியவர்பேற்றை
 யளக்குங்கனவா னன்னோர்க்களிக்கு
 மனவான்தனவா னனவான்முதலா
 வினவாநின்ற மெய்க்கடவுளர்க்கு
 வாரியையுறுஞ்சும் வடவாக்கினிபோ
 லேரியையுடைக்கு மிருங்கானதிபோல்
 வளையத்தகர்க்கும் வச்சிரப்படைபோ
 னினையைக்கலக்கு நீள்வரிப்புலிபோற்
 றுன்பைப்புரியுஞ் சூரனாதியை
 மின்பெற்றிலகும் வேலாயுதத்தா
 லோரிமைப்போழ்தி லுயிரும்மெய்யும்
 பாரிடைநெடுநாட் பண்புடனிருந்த
 வண்ண னுந்தம்பியு மவ்வவர்மனைவியர்
 பண்ணும்புத்தத்தாற் பண்பிலராகிப்
 பிரியுந்தரம்போற் பிரியச்செய்யுந்
 தரியலர்கேசரி தழைசிறைச்சிகண்டி-
 மலையான்றன்னை வணங்குமன்புடையோர்
 மலையாவண்ணம் வைத்திடுங்கடவுள்
 பன்னுநான்மறையின் பழம்பொருள்பொருளிற்
 றுன்னிப்பொலிவே தோன்றுஞ்செழுஞ்சுட
 ரயிற்படைதாங்குமென் னய்யன்பொய்யா
 வெயிற்பணியணிந்த மெய்யன்றுய்ய
 பவளமேனியனுமை பாலகன்சேந்தன்
 குவளைநேர்கருங்கட் குஞ்சரிகாந்த

னிணையடிமறவா வியல்பினர்க்கேவற்
 பணிபுரிந்தோங்கிய பத்திமானென்றும்
 பாதரக்குடியாம் பதியிடைமேவிக்
 கோதிலாச்சத்துவ குணவடிவான
 தேசிகனடிசின் தித்தவராலுப
 தேசமும்பெற்றுச் செழித்தமால்கமலை
 நடித்தகல்வாச னுட்டினையாத்தக்
 குடிவளனுயர்ந்த குலசேகரபுர
 மாசகலிரணியூர் மருதங்குடியாம்
 ராசநாரா யணபுரஞ்சிறந்த
 பிள்ளையார்பட்டிப் பெருந்திருவேட்டி
 ருள்ளவனுததி யுண்டவன்போலக்
 கற்றிடுங்கல்விக் களஞ்சியஞ்சுதரைப்
 பெற்றதாலடங்காப் பெற்றியுநிறைந்தோன்
 கோதில்நல்ல குப்பான்செட்டி
 நீதிமானான நிருபனீன்றருளுஞ்
 சேய்வீரப்ப செட்டிநரோந்திரன்
 பாய்வேகத்திண் பரிநடாத்தியவே
 ளன்பாற்செய்யு மறம்பலவற்றுட்
 பொன்பாவியமரைப் பூவும்பூத்துப்
 பொன்னியும்யமுனையும் பொதியைத்தாம்பிர
 வன்னியுங்கற்கையு மாநதிபலவு
 மீதெனக்கண்டவ ரியம்பத்தெளிவுந்
 தீதிலாவுருசியுஞ் சேர்ந்துயர்வாகக்

குலவியமேல்லைக் குளமேல்கரையி
லிலகியகற்பக மென்னுந்தந்தி
வதனத்தெந்தை மலர்த்தா
ணிதமுத்தமர்க ணிலைக்குமோரிடமே

கற்பகவிநாயகர் அகவல் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்:

கற்பகவிநாயகர்பதிகத்தின்

சா த் து க் க வி.

இஃது

வேம்பத்தூர் சங்கவித்துவான்களி லொருவராகிய

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

சு ப் பை ய ர வ ர் க ளி ய ற் றி ய

வெண்பா.

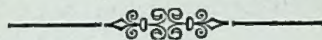
வாலைக் குளமகிழு மைந்தனாங் காரைநகர்
மேலைக் குளமார் விநாயகன்மேற்—சீலப்
பதிகமொன்று செய்தானற் பாலசுப்ர மண்யன்
அதிபெறவிப் பூவுலகத் துள்.

உ
கணபதிதுணை.

கற்பகவிநாயகர் பதிகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

நேயமொடு மேல்வாவி நீள்கரைமுன் னோனான
நாயகன்மேற் பாடல்பத்து நான்குறத்—தூயமறை
நாலுமந்த மாகவப்பா னண்ணிப் பெருங்கருணை
காலுமந்த மாகளிதே காப்பு.

நூல்.

மதியணிசெஞ்சடிலரக மகிழ்வோங்கும்
வரமதில்வந்தவதரித்திம் மாநிலத்தோர்
துதிசெயவேகயமுகவ சுரன்பிராணன்
றுடிதுடிக்கவொருநொடிமெய் துணித்தெந்நாளும்
புதியநறவிழிமலர்ப்பூங் காவனஞ்சூழ்
பொன்னுலகைப்புருக்தன் புரக்கச்செய்து
கதியுதவுபிரணவத்தை மேலவாவிக்க
கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்வைப்பாம். (க)

புவியதனிலோயாத்தீவினையினாலே

பொல்லாதசன்னமெடுத் துழன்றுபொன்றும்
குவிநிதியமுடையகுலா மரைக்கொண்டாடிக்
கோதனுகாக்கவிபாடிக் குறைவுறாமற்

றிவியமகமேருவரை யனையமேனிச்

செழுஞ்சுடரைப்புலவர் குழாந் தின மன்பர்ற்செய்
கவிமலர்மாலிகைபுனைந்த மேலவாவிக்

கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (2)

நனவிடையனவரதமு மனைவிமக்க

ணலந்திகழ்தாய்தந்தையென நயந்தெந்நாளுஞ்

சனனமெடுத்திதுமளவுங் கொடியதான

சாண்வயற் றின்பொருட்டுலகிற்சஞ்சரித்து

மனமழலின்மெழுகினுரு காமலென்னை

மகிழ்ந்தாண்டமலர்த்திருமான் மருகன்றன்னைக்

கனவிமயமயின்மகனை மேலவாவிக்

கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (௩)

பந்தவினைத்தொடர்பகன்ற முனிவோரோத்தும்

பரஞ்சுடரைக் கருணைவிழி பாவித்தோங்குந்

தந்தநெடுங்கரவளத்தந் தாவளத்தைத்

தனிமுதலைக்கனிவினாடி தமிழேன்முன்பு

வந்தருடந்திலகுபரா னந்தமான

வத்துவையென்மனவனச மலரின்மேவுங்

கந்தலர்ப்பதத்திறையை மேலவாவிக்

கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம் (௪)

மடமையெனுங்கொடியநெடு வலையிற்சிக்கி

வருந்திமயல்பொருந்திமலர் மாலைதாங்கிக்

குடமெனவேவயங்குகொக்கைப் பொதுமின்னுரைக்

கூடிவிளையாடிமனங் குறைவுறும்

எடனமிடுமயின்முதுகி எடஞ்செய்சாமி
நாதன்மகிழ்வுறுதுணையை நயமாயின்பக்
கடமொழுகுங்கவுள்வதன மேலவாவிக்க
கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (ரு)

இரதமவனியெனமதி பருதிவட்ட
வெழிலுருளையெனவரியம்பெனவேசெய்து
புரதகனமிடுகடவுடருமெஞ்ஞான
பூரணனையாரணத்துட்பொருளையின்ப
வரதருணகரகமல விபுலனைச்சின்
மயனைநயமுலவுமன மயனைவாருங்
கரடமுகவாரணத்தைமேலவாவிக்க
கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (சு)

சுருதியென்றுங்காணவொண்ணு மணிவிளக்கைச்
சுடர்வடிவாயிலங்கியதத் துவத்தைவஞ்ச
விருவினேநோய்மாற்றவரு மருமருந்தை
யென்றனுயிர்க்குயிரான வினியபாகைப்
பொருதுகயமுகற்கொருவல் விடியைமேலாம்
புண்ணியனைப்பேரின்பப் புனிதவாழ்வைக்
கருதமரர்நாயகனைமேலவாவிக்க
கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (எ)

சிலையெனவேயனுவளவு மிரக்கமில்லாச்
சின்தையொடுமாநிலத்திற் றிரிந்துவேடர்
வலையினிடையகப்படுமா னதுபோற்றுன்ப
வலையினிடைச்சிக்கிமனம்வருந்தினேற்கு

றிவியமகமேருவனா யனையமேனிச்

செழுஞ்சுடரைப்புலவர்குழாந் தினமன்பாற்செய்
கவிமலர்மாலிகைபுனைந்த மேலவாவிச்

கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்வைப்பாம். (உ)

நனவிடையனவரதமு மனைவிமக்க

ணலந்திகழ்தாய்தந்தையென நயந்தெந்நாளுஞ்

சுன்னமெடுத்திறுமளவுங் கொடியதான

சாண்வயற் றின்பொருட்டிலகிற்சஞ்சரித்து

மனமழலின்மெழுகினுரு காமலென்னை

மகிழ்ந்தாண்டமலர்த்திருமான் மருகன்றன்னைக்

கனவிமயமயின்மகனை மேலவாவிச்

கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்வைப்பாம். (ங)

பந்தவினைத்தொடர்பகன்ற முனிவோரோத்தும்

பரஞ்சுடரைக் கருணையிழி பாவித்தோங்குந்

தந்தநெடுங்கமவளத்தந் தாவளத்தைத்

தனிமுதலைக்கனியினெடு தமியேன்முன்பு

வந்தருடந்திலகுபரா னந்தமான

வத்துவையென்மனவனச மலரின்மேவுங்

கந்தலர்ப்பதத்திறையை மேலவாவிச்

கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்வைப்பாம் (ச)

மடமையெனுங்கொடியநெடு வலையிற்சிக்கி

வருந்தி மயல்பொருந்திமலர் மாலைதாங்கிக்

குடமெனவேவயங்குகொகைப் பொதுமின்னுரைக்

கூடியினையாடிமனங் குறைவுறாம

எடனமிடுமயின்முதுகி னடஞ்செய்சரமி
 நாதன்மகிழ்வுறுதுணையை நயமாமின்பக்
 கடமொழுகுங்கவுள்வதன மேலவாழிக்
 கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (ரு)

இரதமவனியெனமதி பருதிவட்ட
 வெழிலுருளையெனவரியம்பெனவேசெய்து
 புரதகனமிடுகடவுடருமெஞ்ஞான
 பூரணனையாரணத்துட்பொருளையின்ப
 வரதருணகரகமல விபுலனைச்சின்
 மயனைநயமுலவுமன மயனைவாருங்
 கரடமுகவாரணத்தைமேலவாழிக்
 கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (சு)

சுருதியென்றுங்காணவொண்ணு மணிவி ளக்கைச்
 கடர்வடிவாயிலங்கியதத் துவத்தைவஞ்ச
 விருவினைநோய்மாற்றவரு மருமருந்தை
 யென்றனுயிர்க்குயிரான வினியபாகைப்
 பொருதுகயமுகற்கொருவல் விடியைமேலாம்
 புண்ணியனைப்பேரின்பப் புனிதவாழ்வைக்
 கருதமரர்நாயகனைமேலவாழிக்
 கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்ளவைப்பாம். (எ)

சிலையெனவேயனுளவு மிரக்கமில்லாச்
 சிந்தையொடுமாநிலத்திற் திரிந்துவேடர்
 வலையினிடையகப்படுமா னதுபோற்றுன்ப
 வலையினிடைச்சிக்கிமனம்வருந்தினேற்கு

உ

சி வ ம ய ம்.

கொப்புடைநாயகி பதிகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

கதியுதவு கொப்புடையாங் கற்புடையான் மேற்சொல்
பதிக நிறைவேறப் பண்ணுஞ்—சுதியான்
பெருமானை யானனத்தான் பெற்றிடா விற்பந்
தருமானை யானனத்தான் றான்.

நூ ல்.

தொண்டரிதயா ரவிர்தங்களுக்கெதிரோ
துலங்குமீரவியென்னத்
தோன்றுமிருசரணமுங்கரடக்களிற் றின்
றுதிக்கையைமதிக்கநீண்டு
தண்டருவரம்பைநிகராகிமிருதுளமழகு
தழுவியவிரண்டுதுடையுந்
தமனியக்கொடியெனக்குடமுலைச்சுமையினிற்
றளர்வுபெற்றொடியுமிடையுஞ்
செண்டினைமுனிந்தி றுகுபந்தினைபிகழ்ந் துயர்வு
திகழ்முலையுமுலையுமொவ்வாச்
சிறுநகையுநகைபூத்தசெம்பவளவிதழுமிதழ்
செநிகருணைபொழியுமுகமும்

நிலையெவருமிலையெனவுள் ஞாநர்ந்தானந்த
நிறைகருணைமழைபொழிவெண்ணிறப்பைங்காளைக்
கலைகளொராறுந்துதிக்கு மேலவாவிக்
கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்வைப்பாம். (௮)

பனகடுமெணிமகுடச் சிரங்கனூற்றுப்
பத்துமிருநான்குபருப் பதமும்பாந்த
வினமதெட்டிங்கரமலைக் ளெட்டிந்தாங்கி
யெழில்கொழிக்குங்குவலையமு மிருவிசம்புந்
தினமுமனமகிழ்வினொடு பரவியேத்துஞ்
சேழுமறையுமழகுதுதி செய்யமன்றிற்
கனபரதநடனமிடு மேலவாவிக்
கற்பகவிநாயகனைக் கருத்துள்வைப்பாம். (௯)

நியமவழியதனைமறந் தந்தகார
நெருங்கியமாமோகவரு நெறியிற்சென்றம்
புயலனையகருங்குழலார் மீதிலாசை
பொருதியகம்வருந்தியற்ப போகந்துய்த்துத்
தயவனுவினாதபெருங் கொடியராகித்
தானிமிசையினுநுத்தன்னாள்போக்குங்
கயவர்மனமிசையனுநா மேலவாவிக்
கற்பகவிநாயகனைக்கருத்துள்வைப்பாம். (௧௦)

கற்பகவிநாயகர் பதிகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கொப்புடைநாயகி பதிகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

கதியுதவு கொப்புடையாங் கற்புடையாண் மேற்சொல்
பதிக நிறைவேறப் பண்ணுஞ்—சுதியான்
பெருமானே யானனத்தான் பெற்றிடா விற்பந்
தருமானே யானனத்தான் றுள்.

நூல்.

தொண்டரிதயாரவிற்தங்களுக்கெதிரோ
துலங்குமீரிவியென்னத்
தோன்றுமிருசரணமுங்கரடக்களிற்றின்
றுதிக்கையமதிக்கநீண்டு
தண்டருவரம்பைநிகராகிமிருதுளமழகு
தழுவியவிரண்டுதுடையுந்
தமனியக்கொடியெனக்குடமுலைச்சுமையினிற்
றளர்வுபெற்றொடியுமிடையுஞ்
செண்டினைமுனிந்திறுகுபந்தினையிகழ்ந்துயர்வு
திகழ்முலையுமுலையுமொவ்வாச்
சிறுநகையுநகைபூத்தசெம்பவளவிதழுமிதழ்
செறிகருணைபொழியுமுகமும்

கச . கொப்புடைநாயகி பதிகம்.

வண்டணினெருங்குகரசுமலமுந்தோன்றநீ
வந்துவந்தென்னையாள்வாய்
வளமிகற்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
மருவுகொப்புடையம்மையே. (க)

உருகியொருபோதுமுனதுரியபுகழினையுளத்
துன்னிடாதரியதுன்பத்
தூடமுந்திக்கலியினால்வருந்தித்தளர்ந்
துடையும்வடிவுடையனாகித்
திருகுதாளஞ்செய்முழுமடையரொடுமனுதினஞ்
சேர்ந்துகனிகூர்ந்தடங்காச்
சிறதையாற்பெரியவரைநிந்தையேசெய்துவெந்
தியினைக்காளாகியே
பெருகுசனனாதியிலுழன் றிளங்கன்றெனப்
பின்வருங்காரியத்தைப்
பேணாதுநல்லறிவுதோணாதுதுள்ளுமிப்
பேதையேன்மீதிலடமாய்
வருமறலிதனையடர்த்தருளாவிடிற்சிறிய
மைந்தனெவ்விதமுங்குவேன்
வளமிகற்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
மருவுகொப்புடையம்மையே. (உ)

கதிபெறற்கைம்புலன்களையோரிடத்தினுங்
கடவாமலானந்தசா
காமதிற்படிவம்பொருத்திமெய்யுணர்வாங்
கயிற்றினாகட்டுவாய்ந்து

பதிதருறவெல்லாமகற் றிவீனானவிப்
 பாரவுடன்மீதுசற்றும்
 பக்கம்வையாதுவெங்கானின்மலைமுழையிற்
 பரிந்தேகிநின் றுமேலாந்
 துதிபலவியற் றித்தவஞ்செய்பெரியோர்பணிம
 தூரவசனசுகுணமயிலே
 சுகவமிர்தசலசதளசத்ருசவிகசிதநயன
 சந்தரீயரிசோதரீ
 மதின் மதியை மருவலாற்சிவனைநிகருங்காரை
 மங்கையேகருணைபுரிவாய்
 வளமிகற்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
 மருவுகொப்புடையம்மையே.

(௩)

வேடிக்கையாவற்பமனிதனைச்சேர்ந்துதுரு
 விடயமே மபழகிமோக
 வெறிபிடித்த றிவுகெட்டனுதினந்திரியாசை
 மேலிட்டுவிலைமாதனைக்
 கூடிவீனாகவேவாணட்கழித்தலங்
 கோலமாய்மாநிலமெலாங்
 குதிகால்வருந்தவெகுகதியாய்த்திரிந் துசாண்
 கும்பிவேதனையினுலே
 மோடிசெய்கின்ற முழுமுடனாக்கண்டுசெகன்
 மோகனாவிந்திராதா
 மோதராவென்றுதுதியோதியேயாசக
 முயன் றிடாவண்ணமருள்வாய்

வாடித்தளர்ந்துதேய்த்தொசியுமிடையின்னென்ன
வாய்த்தசெழுமணிகளக்கே
வளமிகப்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
மருவுகொப்புடையம்மையே. (சு)

பொல்லாதசன்னப்பெருங்கடலையறிவான
பேற்கலமதாற்கடந்து
பொமளவிவாழ்வனைத்தொருதிச்சரக்குப்
பொருந்தலாற்பாரமேறிக்
கல்லாமையானங்கோரத்தினாலுமது
கட்டுண்டுமுடுகிவிசங்
காற்றாந்தரித்திரத்தாலுமலைவுற்றுக்
களைக்கின்றதருணமோர்ந்துன்
சலலாப்பரிமளாலங்கருதபதாம்புயத்
தனிகலத்தேற்றியேயச்
சன்னவாரிதியைச்சடத்தியடியேனையா
டருணக்கலாபமயிலே
வல்லார்ந்துவிம்மிப்படர்ந்துநயமிசூசகர்
வாககேர்முலையன்னமே
வளமிகப்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
மருவுகொப்புடையம்மையே. (ரு)

சருதரியதியவெண்கலியினற்கெடுமனங்
கவலையுற்றவமதிப்பாய்க்
காற்காசுமியாதழுக்காமானிடர்பேட்டி
கண்டரியதுதிகள்விண்டு

பெருவாரியாகப் பந்தவகைபாடியொரு
 பிரயோசனங்களனுவும்
 பெற்றிடாதெத்தேசகாலமும்வருந்திப்
 பெருந்தியின்மெழுகாசநைந்
 துருகாதவகையெனக்குதவுமாநிதியமே
 யொளியிலகுமணிவிளக்கே
 யோங்குபேரின்பமழைபொழியவருமெழிலியே
 யுன்னுதற்கரியபொருளே
 மருவுலவுசெழுமலரினொழுகமீர்தமேபெருமை
 வாய்ந்தபூங்காணாவாழ்வே
 வளமிகப்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
 மருவுகொப்புடையம்மையே.

(௬)

காயக்கிலேசமுஞ்செய்துவனமெல்லாங்
 கடந்துகுதிகால்கடேயக்
 காசினியெலாஞ்சுற்றிவந்தாலுமுனதுபத
 கமலதரிசனமிலார்க்கு
 ஞாயமாய்முத்திவீடெய்துவதுமேதுமெஞ்
 ஞானமேதலகிலாவி
 ணட்கழித்திடுவதல்லாதுயாதொருபயனு
 நண்ணிடாரிந்தவாற்றாற்
 சேயனாகியவெளியனின்பெருமையெவ்விதந்
 தெரிசுவேன்காலனார்க்கென்
 செய்குவேனெவ்வழியிலுய்குவேனுறுதிநீ
 செப்பியெனையடிமைகொண்டு

மாயவெம்பிறவிதீர்த்துனதுபதநளினமேல்
வைத்தளிசெலுத்தியாள்வாய்
வளமிகற்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
மருவுகொப்புடையம்மையே.

(௭)

சதகோடிபுவனந்தமிழ்சனித்திடுசுவ
சங்கத்துளொன்றுமுணராத்
தமிழேனுனடிமையெனவந்ததாலினியெனைத்
தள்ளலாகாதுதள்ளி
னிதமுனைத்தவிரவேறொருவர் துணையில்லையிது
நிசமானவசனமுன்ற
னெஞ்சறியலாம்பெற்றதாய்மகன்பிழைசெய்த
நீர்மையைமனத்துளேசந்
ததநினைந்திம்பரிற்றள்ளியிடந்தியோ
தருமமோவாதலாலித்
ததியிலெளியேனைவந்தாண்டருள்குவட்டினந்
தனமதாற்றளருமிடையாய்
மதனையோர்க்கினியிழிக்கியாயதாக் குமான்
மகிழ்வாதாடிநன்றோய்
வளமிகற்புதநன்மை யிலகுகற்பினின்மெய்மை
மருவுகொப்புடையம்மையே.

(அ)

உனதுதிருநாமமதையோதியுணராமலே
யோயாதசன்னமாணத்
துள்ளமுந்திக்கொடியபஞ்சமாபாதக
முஞற்றியெள்ளவாகிலுங்

கனதையில்லாதசிறியோர்களுடனேசதா

காலமும்பழகியதனாற்

கக்கசப்பட்டிமனமுட்கியறம்விட்டுக்

கலங்கிமதிசெட்டடங்காச்

சினமுடையகடையனாயவனிமிசைவீணா

டினந்தினம்போக்கும்வஞ்சத்

திருடனேற்குக்கருணைசெய்திடாவிடிவ்வேறு

தெய்வமுண்டோகண்மணியே

வனம்ருதுளமதுரபரிமளநளினபதயுகள

மலர்பூத்தபசியகொம்பே

வளமிகற்புதநன்மையிலகுகற்பினின்மெய்மை

மருவுகொப்புடையம்மையே.

(௯)

கற்பகத்தருவினின்முளைத்திரதமுறுசெங்

கனியேகனிக் குண்மதுவே

கனாயிலாப்பேரின்பவெள்ளமேவெள்ளங்

கனிந்துதவுகருணைமுகிலே

விற்பகவளைந்தழகுயர்ந்ததுதல்வீல்வியே

மிளிர்மருங்கொடிவல்வியே

விஞ்சையர்துதிக்குங்கலாபமயிலேமறை

விளம்பவொண்ணாதகுயிலே

தற்பரஞ்சுடோயெனிடரொழித்தாண்டுதின

சரியுமனமொருமையாயுன்

றனையோதுமதியெனக்கருளாய்சமயம்து

தமியன்மேல்வருமமேது

மற்பொருதுமகிடன்முடியைப்பொடித்தனவாத
 மணிமதிர்கானாமேவும்
 வளமிகற்புதநன்மை பில்குகற்பினின்மெய்மை
 மருவுகொப்புடையம்மையே.

(30)

கொப்படைநாயகிபதிகம்-முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவையின்
சா த் து க் க வி க ள்.

இஃது

மழவைநகர் - மகாவித்வான்

ம-நா-ந-ஸ்ரீ

சிதம்பரபாரதியவர்களியற்றிய

அறுசேர்விருத்தம்.

எம்மணிக்கோ வையுநிரத மெனவால சுப்ரமண்ய

வெழில்விப்போந்தான்

மும்மணிக்கோ வையைக்காகாக் கொப்புடைய நாயகி

மேன் மொழிந்தான்விண்ணோ

ரம்மணிக்கோ வையமகிழ விசைத்தனனென் றதரசியி

ப்ப வனையிரண்டு

தம்மணிக்கோ வைப்பரப்பிக் கருணைபொழிந் திடவுல

கந் தழைக்கத்தானே.

இஃது

செந்நெற்குடி - மகாவித்வான்

ம-நா-ந-ஸ்ரீ

சாமுக்குட்டி அய்யரவர்களியற்றிய

அறுசேர்விருத்தம்.

திருவிருக்கு மணிமாட நிறைகாளை யம்பதியிற்

றிகழ்தெய்வப்பூந்

தருவிருக்கு மீலர்க்குழற்கொப் புடையான்மேன்மும்
 மணிப்பூந் தாமம்வேய்ந்தான்
 கருவிருக்கு முகிலனைய கரதலத்தா னான்மறையுங்
 கமமுநாவா
 னுருவிருக்கு மதனனையான் பாலசுப்ர மண்யனெனு
 முசிதன்றானே.

இஃது

வேம்பத்தார் - சங்கவித்வான்

ம-ந-ந-பூநீ

வெங்கடசுப்பையரவர்களியற்றிய

வெண்பா.

மன்னு கலையாக மந்தினந்தே டிக்காணப்
 பொன்னுமையா குங்கொப் புடையாடோண்—மின்ன
 சோகமழ்நும்வால சுபடி ரமணியமால் [வைத்தான்
 வாசமரு மும்மணிக்கோவை.

இஃது

மேற்படியார் தம்பி

ம-ந-ந-பூநீ

சுப்பையரவர்களியற்றிய

வெண்பா.

தேனுங் கனியுஞ் செழும்பாகுந் திங்கரும்புந்
 தானத் தழுதுஞ் சரியாமா—ஞானமிகும்

பம்மணிக்கோ வைப்பழிக்கும் பாலசப்பிரமண்ணியன்
மும்மணிக்கோ வைப்பந்த முன். [விள்

இஃது

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம்

ம - ஈ - ஈ - பூ

அருணாசலம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

சுவளிக்கடை

நா ராய ண பி ள் னோ ய வ ர் க ளி ய ற் றி ய

எண்ணெய்க்கழிநெடிநெடி ஆசிரியவருத்தம்.

வெம்மணிக்கோவையும்பாரு மற்றுமீன்று

வியந்துபுரந்தழிக்குமகா வீரமிக்க

மம்மணிக்கோவைகொள்கதி ரயிலாங்காரை

நகருறையுங்கொப்புடைநா யகிபொற்றாளின்

மும்மணிக்கோவையையிற்பிறி யணிந்தான்வேத

முற்றுமுணர்வாலசப்பர மண்யமேலோன்

செம்மணிக்கோவைவசியரான் மதிப்புண்டந்தச்

சீர்மணிக்கோவையைமதிக்கத் திறியார்தாமே.

இஃது

ஹே சமஸ்தானம்-வித்வான்

ம-ள-ள-பூநீ

சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் குமாரர்

மதுரைநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிசெடிசெடி ஆசிரியவீருத்தம்.

முப்புடைக்காய் மரச்சோலை சூழ்காளைக் குடியமர்ந்த

முதல்வியான

கோப்புடைநா யகிதாளிற் சுருதிசூரு சுவாநுபவக்

குறிப்புத்தோன்ற

வெப்புடையும் புகழ்வேத வாலசுப்ர மண்யவைய

னிகத்திலியார்க்கு

மொப்புடைய மும்மணிக்கோ வைத்தமிழை மனமகிர்,

வா யுரைத்திட்டானே.

—————

உ

கணபதிதுணை.

கொப்புடைநாயகி

மு ம் ம ணி க் க் கோ வை வ.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

பொம்மணிக்காரைக்கொப் புடையாண்மிசைப்புக்
மும்மணிக்கோவைக்குவந்தெம் முன்னிற்கு—மெம்மதக்கும்
மெய்யானவேழமதன் வேழந்தனைத்துணிக்கு
மைய்யானனன்சே ய்டி.

நூல்.

அ க வ ல்.

பூமலிகற்பகப் பொன்னகர்மடவார்
காமுறுமாயிரங் கண்ணனும்விண்ணவர்
விஞ்சையரியக்கர்தம் மெய்ம்மனையோடுவந்
தஞ்சலிசெய்தள வற்றபேறடைந்து
பொலியவுமார்க்கி புடவையாப்போர்த்த
நிலமகடனைத்தோ ணிறுவியமன்னர்
தவநிலைசிலைபோற் றுணிமிர்ந்தும்ப
ருவமையிலாம லுஞற்றுமாமுனிவரர்
மானிடொவர்களும் வந்தடிபிறைஞ்சித்
தேனிதழாரத் தீரண்முலைமாதர்

௨௬   கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை.

போகமுமிழலாப் புகழுஞ்சிறந்த
யோகமுஞ்சேர்ந்தெழி லுற்றோங்குறவுந்
நானாமாநகரிக் காசினித்தலத்துட்
சீரதாமெனமகிழ் சிந்தைபூத்தமர்ந்த
கொப்புடையாள்கருங் கோகிலநயம்போற்
செப்பியபனுவற் செல்விமாதங்கி
முக்கணிநான்மறை முடிமிசைநடிக்குஞ்
செக்கரொண்மேனித் திரவியக்குன்ற
மினிக்குமோரருளா லெமக்கு
மனக்குறும்பகற்றி வானினோங்கியதே.   (க)

வெண்பா.

ஒய்சலிரன்டுவட்ட முற்றுயர்ந்துதெள்ளருவி
யாங்கிருபால்வார்ந்துசம னாவிருந்தாம்—பூங்காளைக்
கொப்புடையாண்மாலையணிகொங்கைக்கோர்வாறுவமை
செப்பலாசிச்சயமி தே.   (௨)

கலித்துறை.

தேவாரப்பாவுந் திருவாசகமும் தினந்தினமு
நாவாரப்பண்ணொடு பாடுநின்னன்பர்க்குநான்மகிழ்ந்து
பூவாசனங்கொடுத்தீடேறச்செய்தருள் பொன்னகர்போற்
நாவாருங்காளைக் கரசானகொப்புடைக் கற்பகமே.   (௩)

அ க வ ல்.

கற்பமாகோடி காலந்தோறும்
பொற்பந்தனைய புணர்முலைத்திருவை

கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை. ௨௭

யுரமிசைத்தாங்கு முவணகேதனனு
மருமலிதாமரை மாட்டினிதுறைந்த
நான்முகத்தேவு நரும்பிறைபோன்ற
பான்மருப்பேந்து பன்றியாய்ப்பூவை
யிடந்துமோதிமமா யெழுந்துவானெல்லை
கடந்துமீரடியுங் கதிர்ச்சடைமுடியுந்
தெரியாதேங்கச் செயுமழலுருவத்
துரியாதீதன் துகளறநடிக்கு
நடத்தினுக்கொக்க நடிக்குமோங்காரியை
வடத்தினுமுறங்கு மாயவன்றங்கையைக்
காரறனிதம்பொழி காரைமாநகர்க்கோர்
கூரறமாவளர் கொப்புடையாளெனு
மாதியையன்ப ரகத்தெழுஞ்
சோதியையநாவாற் சொல்வதுபயனே. (ச)

வெண்பா.

சொல்லும்பரவைபுடை சூழ்காரைமாநகரிற்
புல்லும்பொருட்கொப் புடையானே—யல்லும்
பகலுங்கருத்திடையே பார்க்குமவர்பாத
யுகளங்குறிக்குமென. துள். (ரு)

கலித்தறை.

உள்ளேனினையன்றி மற்றொருதெய்வத்தை யுற்பலத்தின்
கள்ளேருழும்பனைச் செந்நெற்குப்பாய்ந்திடுங் காரைநகர்
வெள்ளோதிமப்பெடை யேகொப்புடையென மேவுகிளிப்
பிள்ளாய்கருணை புரிந்துதந்தாளரும் பெற்றியையே. (ரி)

அ க வ ல்.

பெற்றக்குழாம்பகப் பின்றொடர்ந்தனபோற்
 சுற்றியநீள்வாற் சுனகத்திரள்கண்
 மட்டியாமுடுவன் மருங்குறல்போல
 வட்டவார்முலைக்கண் மணிப்பணியணிந்து
 கடையாபாரிகள் கனத்தநாட்கட்டிக்
 கிடையாக்கிடக்குங் கேழிலாச்சேலையை
 யிருள்வலியநலா விரவிற்கொள்ள
 வருபவார்குன்னர் மடிப்புப்பிரித்துக்
 காட்டிதல்போலிற் கடைத்தலையிருந்து
 வேட்டிபுச்சளையுள் வீட்டுறக்கொடுபோ
 யடிக்கடிசுனா யவிழ்த்துக்காட்டு
 மடப்பிடியெனுமபொது மாதர்பாற்றொடரு
 மூடர்களுறவை முன்னிடாதுனது
 பாடகமலத்தாள் பாவுமெய்யன்ப
 ரவைப்பாணுற்றுனையே யனுநினந்துதிக்குஞ்
 சுவைச்சுதைபுகட்டித் துகளெலாநீங்கி
 யாண்டருள்காணா யமர்ந்தபூங்குயிலே
 தாண்டவம்புரியுந் தனிப்பகமயிலே
 நான்மறைவனத்து நடுவேயிருந்து
 தேன்மழையேனமொழி செட்புகைபங்கினியே
 யமையணிகொப்புடை யணங்கே
 தய்யனேற்குத் தஞ்சின் சரணே.

(௭)

வெண்பா.

சரணம்புயந்தலைமேற் றுங்கினேன் னுன்ப
மரணந்தமாற்றி மகிழ்ந்தேன்—கிரணம்
புலியைத்தொடுகோ புரக்காரையூர்க்கோ
பிலையுற்றகொப்புடைமர தின். (அ)

கலித்துறை.

மாதாமகனை வளர்ப்பதுபோற்புவி மானிடர்க்கு
வேதாவியை விதிப்பதுபோலிந்த வேளைவந்து
நீதாகருணை யெளியேற்குக்காரா நெடுநகருக்
காதாரமாகிய கொப்புடையாயுன் னடைக்கலமே. (க)

அகவல்.

அடையலர்புரமூன் றடைதரத்துன்பை
விடையினுக்கன்று விடைகொடுத்தருளுஞ்
சங்கரனெடுநடந் தானடித்தொளிரும்
பங்கமிலாச்செழும் பங்கயமலர்போற்
றாக்குநின்னொருதாட் டோற்றமெவ்வுயிர்க்கும்
வீக்கியவினையின் வேரறுத்தின்றே
யளவிலாவின்ப மடிக்கடிசுரந்து
தளர்வெலாமொழிக்குஞ் சாயுச்சியத்தைத்
தருவேமெனவணி சதங்கைப்பேரொளி
யொருவாய்ச்சொற்போ லுனையாநிற்பக்
காராமாநகர்க்கிரு கண்ணயவற் றின்
சாரமாய்மிளிருந் தாய்கொப்புடையாய்

௩௦ கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை.

நானதையறிந்து நவில்வினைத்தொடர்பா
லீனமேபழகு மிதையத்தினனா
வறியேனுகியலைந்தே
னிறைபேரருளா னியளிப்பாயே.

(௧௦)

வெண்பா.

அளியென்னுமன்ப ரகமருவப்பூத்து
மிளிரும்பதவனச மேலே—யெளியனகத்
தேனாயையுந்தாங்கினாற் சேரும்புகழுனக்குக்
காணாகர்க் கொப்புடைநங் காய்

(௧௧)

கலித்துறை.

காயம்புகம்புற் றலைநீரதாமதிற் கண்டசுக
மாயும்பொழுதின் மீதுற்றநீர்விழு மத்தன்மைத்தா
நீயிந்தவாறறிந் திம்பரிற்காணையை நேடியங்காந்
தாயம்புயமலர்த் தாடுதிமாகதி சார்வதற்கே.

(௧௨)

அகவல்,

சாராசாரந் த்மையோதிமப்புண்
னீராக்கறக்கு நின்மலப்பாலு
மொன்றாவிருத்தல்கண் மிண்டிடனினா
நன்றுவொதிக்கிய நாகரிமப்போன்
முற்பதந்தழுவிப் பிற்பதநீக்கு
மற்புதபுராணிகர் சொற்பதமிசையோ
டிசைதரவிசைக்கு மெழின்மண்டபமு
மசைவறநின் றுல கனைத்தையுந்தாங்கும்

பொன்மலேநிகர்கோ புரத்திருவாயிலும்
 பன்மணிச்சரங்கள் பசுந்தேனூற்றும்
 பூச்சரமோடு பொலிதரச்சுண்ணப்
 பூச்சினினொருநாற் புறச்சுவரொளியைக்
 கக்கிடவன்பர் கணங்கனிந்துருகிப்
 பக்கலினின்றுதீம் பாசுரக்கவிக
 டினசரிபடிக்கச் செவியிடங்கேட்டு
 மனமகிழ்ந்தினிய வரமெலாமுதவித்
 தணிவிலாச்சிங்கா தனத்திடையிலபோற்
 குணமுடனிருக்குங் கொலுமண்டபமுந்
 திருத்தகுமறைவே தியர்சிறப்புடனே
 யருச்சனையுரைத்திடு மர்த்தமண்டபமு
 மிருக்குவிப்பிரர்க்கே யேற்றதுபோலக்
 குருக்கண்மாத்நிரமே கூடுதற்குரித்தா
 யருட்பெருஞ்சத்தி யடைந்தொளிர்கின்ற
 கருப்பக்கிரகமும் கலந்திடம்விரிவாய்த்
 திகழாலயத்திற் சிறக்குமாமணியை
 யிகமோரனைத்து மீன்றசிற்பரையைப்
 பொற்புயர்காராயி லுற்பவித்தோங்குங்
 கற்புடையாளெனுங் கொப்புடைத்தாயே
 யகிலத்தெளியேற் காயிரங்கண்கண்
 மகவான்போல வாய்ந்தாலலது
 வெண்மையுஞ்செம்மையு மேலாங்கருமையுங்
 கொண்முக்குணமாக் குலவிருவிழியாற்

௩௨   கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை.

கண்டுகளிக்கத் தக்கதோ
வண்டர்களுக்கு மரிதரிததுவே.   (௧௩)

வெண்பா.

அதவ எவளாயு மன்றியுநின் றோங்கு
மதுரமொழிக் கொப்புடைய மாதே—பதுமமலர்
தேங்குமடுக்கானாத் திரவியமேநாயேற்காந்
தங்குமடுத்தாளித் தினம்.   (௧௪)

கலித்துறை.

தினங்கருமித்திரள் பற்பலபூத்தொறுந் தேனெடுத்து
மனங்கொந்திட்டியுண்ணாமற்பிறருண்ணவைப்பதுபோற்
றனஞ்செறிகாணயிற் கொப்புடைநாயகித் தாயடியார்க்
கனங்கொடுக்கார் செல்வமெல்லாமிழிந்தவர்க் காகிடுமே

அகவல்.

ஆகமமறைகளை யந்தணர்கூடி
யேகமாழுழக்க வெழும்பேரொலிவான்
மேகத்தொலியை விரட்டாநிற்பப்
புகத்தருவைப் பொருசெழுங்களத்துத்
தைய்யலர்வினை தனைமுலையனைத்துப்
பைய்யச்சேர்ந்து பாடிம்பாட்டின்
சிறற்றொலிமாவிற் செந்தளிரருந்திக்
குற்றமிலாமற் கூவுகோகிலத்தி
னொலிதனையடக்க வலகின்மாவனங்கள்
பொலிதருகாணா நிலவுதிங்களும்பு

கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை. ௩௩

மொழிக்கிடைமொழிக்கிடை முதிர்குவைசுரந்து
செழிக்குமார்தினர்க்குத் தீப்பவந்துடைத்துத்
திரும்பாப்பரகதி சேர்க்குமெழிற்கோங்
கரும்பார்முலைக்கொப் புடையாயென்னப்
பெயரும்பெற்றுப் பிறங்குந்
தையயாலெனையுந் தனிபுரந்திடுமே. (௧௬)
வெண்பா.

தனிவேற் கரமுருக சாமிதனை யீன்ற
கனிவா யணங்கேபொற் காரா—நனிமேவல்
போலெனதுள் ளத்தும் புரையறநின் றுள்ளெனக்குன்
காலலதுண் டோமெய்க் கதி. (௧௭)

கலித்துறை.

கதிர்வேற்கும்வாட்குங்கணைக்குங்கொலைத்தொழில் கற்றுவை
திதியேதனக்கிட மாவடைந்தன்பர்க்குச் செல்வநல்கும் [த்துத்
பதினாலுலகும் படைப்பதற்காத்ததி பார்த்துமலர்
விதிபோற்றுங்காராநங் கொப்புடைச்செல்வி விழிக்கடையே
அ க வ ல்.

கடைசியர்நெற்பயிர்க் கழனிசுடோறுங்
குடவளையொதுங்கிக் கொழுங்களைகளைதற்
கொருங்குகுனிந்தே யுற்றுப்பார்க்கக்
கருங்குவளைகண் மரைக் கண்மலர்மீது
நீரிற்றோற்றவின் னேமியிலிற்றைநாள்
வேரிக்கண் மலர் மிசைவேறொருமலர்
பூத்ததுகண்டிலேம் புதுமையீதெனவக்
காத்திரமுலையினர் கைத்தலமலரா

௩௪   கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை.

லெடுக்கவெடுக்க வெடுபடாமையினங்
கடுக்கும்வரப்பி னருகிடைச்சென்று
வரிசையினின்றுதம் மாலாலுண்மை
தெரிதரலின் நித் திருமுகங்கோட்ட
நிலத்திடையோர்பா னிற்கமுன்னிகழ்பூச்
சலத்திடையோர்பா றயங்கித்தோற்ற
முன்காண்பனபோற் பின்காண்கிலம்யா
மென்காரணமென் றிதயக்கலக்கந்
தெளிந்தறிந்தோந் திருமுகமென்றுட்
குளிர்த்துதங்கொழுநரைக் கூடக்கருது
மாவளங்காவள மண்டியநீர்வளம்
பாவளந்திகழும் பாலேன்னாட்டிற்
கண்களையாகுங் கானாமாநகர்வாழ்
பெண்களுக்கரசியெப் பெற்றியுமுதவுந்
திருக்கொப்புடையென் சிந்தைக்கோயி
லிருக்குந்திப மிருண் மாயையினை
யொழித்தொளிபரப்பி யுலவா
வெழிற்பெருவீட்டிடை யென்னவைத்திடுமே.()

வெண்பா.

வைப்போரொனதுவினை மங்காதின்னருளே
பொய்ப்பான்மையிலாப புலிங்கமா—மெய்ப்பா
ரிடையுளாய்காண யிடமருவுமன்ன
டையுளாய் செய்திகருணை.

(20)

கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை. ௩௫

கலித்தறை.

கருணைக்குரிய னிவனல்லவென்றுட் கருதிலென்மே
லருள்வைத்துபகரிப் பாரோவரீதுண்மை யாதலினித்
தருணத்திலென்னைவந் தாண்டருள்காணாத் தனிநகர்வரம்
வருணக்கலாப மயிலானகொப்புடை மாதங்கியே. (௨௧)

அ க வ ல்.

மாதந்தோறு மணிமதிற்காணா
வீதியினருகே விண்ணிடத்தமா
ரிந்நிரனைச்சூழியல்பேபோலச்
சந்திரனைச்சூழ் தாராகணம்போ
லுனைமெய்யடிய ருறவாச்சூழ
வனையேயிரதத் தமர்ந்துநீபவனி
வருவேனையிலுன் மலர்த்தாள்பரவக்
கருதேனாகிக் கான்மரம்போல
நின்றேன்கனவி னிடையயர்ந்தேனங்
குன்றேய்கொங்கைக் கொப்புடையாயென்
றொருக்காலுருமி யோதிலனெளரியேன்
பெருக்கார்பிறவிப் பெருங்கடனீர்தும்
வகையெவ்விதமோ மனைப்பூ
நிகரும்பதமே நிதமுயிர் த்துணையே. (௨௨)

வெண்பா.

துணையானகஞ்சவடித் தூனென்றலைச்சேர்ந்
தினையிலாவெம்பவத்தை யெற்றும்—பனைவளத்தாற்

கூசு கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை.

கொன்பொருள்சேர்காரைக் குடிக்கொப்புடையாளுக்
கன்புபுரிந்தாடுமடி யார். (௨௩)

கலித்துறை.

ஆரங்கும்பிடை யுற்றும்பரிற்புகு மற்றமைப்போர்
மாரன்பகைவேல்ல விற்பாறுருண்டையை வைத்தெய்தலே
நேருளுசெயுவள நீடிருக்கானா சிகழுமையாள்
செரும்பெருமையு நாவாற்றுதித்துச் செழித்தனமே. (1)

அ க வ ல்.

செழித்தெழுகிரணத் திங்களினழகைப்
பழித்திடுமுகமலர்ப் பாவையர்க்கரசி
யெனும்பனாகானா யிடத்தினிதமர்ந்து
மனும்பனாமற்றை மனிதனைத்தவளைப்
பூட்டியவினையிருள் பொருத்தொளிபரந்த
தாட்டுனையனைக்குந் தாய்கொப்புடையாள்
கண்ணைகடலத் தட்கடையுற்றுத்
தண்ணை குலவித் தழைத்தபேரருளே
யமுதமடைந்திடு மன்பரோவிண்ணை
ரிமையளவேனு மிசைக்குமவ்வருளே
யடையாதாரே யவுணர்
புடையார்கலிகுழ் பூவுலகிடத்தே. (௨௪)

வெண்பா.

இடரம்பணிக்கோ ரிரவியிருட்கப்பாற்
கடலாங்குதிக்குவ கதிர்சா—லுடன்மதியம்

கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை. ௬௭

பாணியினீண்மச்சம் படர்வானுகளனந்தங்
கேணிகளார்காணாக் கிளி. (௨௬)

கலித்துறை.

கிளிப்பரியான்றத்தை மேவவைத்தேபின் கிளர்சுகத்தைக்
கொளக்கொடுத்தான்பங்கிற்காவோங்குங்காணாக் குடியிலன்ப
ருவப்பெருங்கோயிலிற் சேருமின்னொளென் னுளச்சிறிய
தளிக்குளுஞ்சேர்ந்துதந் தாளடங்காவருட் சம்பத்தையே. (௨௭)

அ க வ ல்.

சம்புவுமம்புவி தன்னையுண்டப்பா
லம்புதியார்ந்துறங் கண்ணலுங்கடவு
ளன்னத்துறையு மயனுமுத்தொழிலின்
மன்னக்கருணை வைத்தாண்டருளுந்
தலைவியாதலினுந் சாக்காடென்னுங்
கொலைவரிப்புலிக்குட் குறைந்துநீயமருங்
காணாப்பதியிற் கதிர்மணிப்புரிசை
யூரைத்திங்களை யுறவனோந்தென்ன
வனையுந்தளிமுனம் வந்தேனிறையங்
கனையாதந்தக் கடும்புலிகளைந்தே
யொப்புமையெவனையு முரையாச்செல்வக்
கொப்புடையாயுளங் குளிரக்குளிர்துங்
கிணைத்தாள்பரவு மெளியனை
யனைத்தாளன்னையு மப்பனும்நீயே. (௨௮)

உன் கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை.

வெண்பா.

அப்புடையாக்கொண்ட வகிலம்புகழ்காளைக்
கொப்புடையாயென்மேற்குறிப்புடையாய்-செப்புடையாப்
பந்துக்குவனொங்கைகளின் பாரமுடையாய்மலையா
நகதுக்கந்தித்தருளின் னாள். (உசு)

கலித்தறை.

நாளுக்குநாட்செல்வம் பாற்கடல்பொற்பொங்கி நல்லிசையே
நிஞத்தமத்திருக் கானாக்கண்ணாணனை நேடிவந்தேன்
கோளற்பமேனு முறாதருள்கோமனக் கொப்புடையாய்
வெளுக்குக்கோனல்கப் பற்பலபுமுடி வேயந்தவனே. (௩௦)

கொப்புடைநாயகி மும்மணிக்கோவை

மு த் தி த் து.

உ-
கணப்திதுணை.

பொய்சொல்லாமெய்யர் பதிகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

அய்யன்புகழ்க்காரா யாண்டவனென்னாண்டவனா
மெய்யன்பதிகம் விளம்புதற்குக்—கைய்யால்
விதிக்குமாதங்கம் விளைத்திடுஞ்சேயோர்காற்
றுதிக்குமாதங்கந் துணை.

நூ ல்.

கூவினொழுகிவளரிளவெண் பிறையெனவேதுலங்குதுத
ற் கணிகைமாத
ரவிரயத்தாலதிமோக மடைந்துமனமுடைந்துவரு
மடியனேற்குத்
விவியநிறையடிக்கணுறுந் தெவிட்டாவிரதம்புகட்டுந்
திங்கரும்பைப்
புவிபுகழுமைந்தருவைப் பொய்சொல்லாமெய்யனையே
போற்றிவாழ்வாம். (க)

பார்தவுலகங்களுக்கும் புகங்கொடிகொம்பேறுதல்
போற் படருமுல்லைத்
தரந்திகழும்பூரணைபுட் கலையினொடுமனுதினமென்
றனைவந்தாண்டு .

வரந்தருதெள்ளமுதையன்பர் மனத்திருளைப்போக்கு
மொரு மணிவிளக்கைப்
புரந்தரனாதியர்பரவும் பொய்சொல்லாமெய்யனையே
போற்றிவாழ்வாம். (உ)

ககனமுகடுருவவரு பரியிலனுதினமேறிக்
கடவிச்சீர்த்தி
மிகவடைந்தகறுப்பனைத்தன் திருவாயிற்காவலென
மேவுங்கோக
ககமலனாகிகருமிரு பதத்தானைமதத்தானை
நடத்தினுனைப்
புகலருமாதவப்பயனைப் பொய்சொல்லாமெய்யனையே
போற்றிவாழ்வாம். (கூ)

வனிதையர்கனையுயவழி வலைவீசியம்பேசி
மயக்குஞ்செய்கை
வினிதெனவுட்டேர்ந்தவரை யனைந்துடலமுலைந்தவர்க்
கே யேவல்கேட்டு
மனிதரில்வீண்பதராசத் திரிந்துவிடாதெளியனைத்தன்
வசமாக்கொண்டு
புனிதமுதையுருவைப் பொய்சொல்லாமெய்யனையே
போற்றிவாழ்வாம். (சு)

கருவிகரனாடிகளா யருமறைநான்காயகண்டா
காசமாசி
வருமிரவிமதியாகி யுபநிடத்தாயதன்பொருளாய்
வளர்மெய்ஞ்ஞான

குருவைவனாசிகர்கரியின் மீதேறியெனையடிமை

கொண்டதேவைப்

பொருவிலுயர்பாஞ்சுடரைப் பொய்சொல்லாமெய்யனை
யே போற்றிவாழ்வாம். (ரு)

அலகில்வீணைத்தொடர்பதன லுலகிடைவந்துதித்துவரி
யளிகள்பாடி

மலர்சொருகுருங்கூந்தன் மடந்தையரைத்தொடர்ந்த
வர்கை வசமாயன்றோர்

கலவிமதுப்பருகிமன முருகுமெனையோர்நொடியிற்
கலந்தாட்கொண்ட

புலவர்கிரோரத்தினத்தைப் பொய்சொல்லாமெய்யனை
யே போற்றிவாழ்வாம். (சு)

தேம்பொதிந்துததும்புகொன்றை யலங்கல்பரித்துரக
மதைச் செவிமேற்பூண்டு

வாம்பொருவில்விடைநடத்து மலைமகனாயகனுமலை
மகளைச்சேர்ந்து

காம்பொருவாய்வைத்திசைக்குங் கண்ணனுமின்றருள்
கருணைக் கடலைவாசப்

பூம்பொழில்குழ்காநாகர்ப் பொய்சொல்லாமெய்யனை
யே போற்றிவாழ்வாம். (எ)

கவனமொடுகல்விகற்றுக் கடத்தேகிக்காலமெலாங்
கழித்துவ்வாழ்விற

றவனமின் தித்தவமியற்று முதுமறையோர்க்கருடாவந்
தானைத்தேனை

யெவனவெழிற்பூரணைபுட் கலைமகிழச்சேர்ந்துததி
 யேழுஞ்சூழ்ந்த
 புவனமெலமீன்றளித்த பொய்சொல்லாமெய்யனையே
 போற்றிவாழ்வாம். (அ)

இளவொளியைசிகருமெழிற் பணிகளணிசசிதனைக்காத்
 திருள்போன்மேனி
 வளமுடையவசமுகித னிருகரத்தைத்துணித்துதிராம்
 வழியச்சிந்தை
 தனாவுறச்செய்வித்ததயா நிதியையெனதிதையமலர்த்
 தடத்திலென்றும்
 புனகிதமோடமர்பொருளைப் பொய்சொல்லாமெய்யனையே
 போற்றிவாழ்வாம். (ஆ)

நதியுதவியெனையாண்ட கற்பகத்தைமறைகளுமங்
 கழுங்காணாத
 விதியைமுன்னு றிகழகலத் தானைமுதியோனையடி
 சீனைக்குந்தொண்டர்
 மதியைவிடாதமர்களுனை வாரிதியையோரிரண்டு
 மாதர்மாந்தும்
 புதியசெழுந்தெள்ளமுதைப் பொய்சொல்லா மெய்யனையே
 போற்றிவாழ்வாம். (க)

பொய்சொல்லாமெய்யர்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

செவமயம்.

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலைகள்

சா த் து க் க வி க ள்.

இஃது

வேம்பத்தூர் - சங்கலித்வான்

ம-ரா-ரா-பூநீ

வெங்கடசுப்பையரவர்களியற்றிய

கலித்துறை.

வான்மணிக்கோவை யமுதோவெனும்படி

வண்கரத்திற்

பான்மணிக்கோவை யமர்மாதோடுங்கும்

பனுநிநர்சீ

மான்மணிக்கோவை யனவாலசுப்பிர

மண்ணியவே

னான்மணிக்கோவை பொய்சொல்லாமெய்யர்க்கு

நவின்றனனே.

இஃது

மழவைநகர் - மகாவித்வான்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ

சிதம்பரபாரதியவர்களியற்றிய

விருத்தம்.

பான்மணிமாலையவரையாள் செழுங்கமலையாள்வெட்கப்

பரனுமாலுந்

தான்மணிமாலையுங்காட்டித் தந்தபொய்சொல்லாமெய்ய

ன் றனக்குப்பூண

நான்மணிமாலையைப்புனைந்தான் றிவிப்புலவர்புவிப்புல

வர் நயந்துகேட்பத்

தேன்மணிமாலையத்திசைத்தார் மனாவாலசுப்ரமணியச்

செம்மன்மாதோ.

இஃது

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம்

ம - ந - ந - ஸ்ரீ

அருணாசலம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

சுவளிக்கடை

தாராயணபிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்ணெக்கழிசெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தேன்மணிமாலேக்கூற்று நகைகேசத்தாற்

செயம்பெற்றமோகினியா வடிவங்கொண்டு

மான்மணிமாலேக்கொடுக்கப் புணர்ந்தனாதி

மகிழ்ந்தருளும் பொய்சொல்லா மெய்யர்க்கன்பாய்

வான்மணிமாலையைச்சிதைக்க வரவிள்ளுந்தா
மதைத்தாரான் வாலசுப்ரமண்யன்செய்யு
நான்மணிமாலேக்கிணையா யியற்றவஞ்சி
நாமகனும் அங்கமலம் நண்ணினுளே.

இஃது

ஷெ சமஸ்தானம்-வித்வான்

ம-ா-ா-பூநீ

சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் குமாரா

மதுரைநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசேர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவீருத்தம்.

மறம்பயிலிவ்வுலகிலுள மானிடர்கண் மனமயக்கத்

தால்வெவ்வேறு

புறுங்குரம்பையடையாமல் வாலசுப்ரமண்யமறை

யோனாங்குன்னித்

கிறம்பயினான்மணிமாலேபொய்சொல்லா மெய்யருக்குச்

செய்தானத்தை

பறம்பொருளின்பம்வீடு முதலிடுநாற் கருவியென

வறையலாமே.

இஃது

சென்னை இராயபுரம் - வித்வான்

ம-ந-ந-பூநீ

வெ. கி. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்க ளியற்றிய

அறுசீர்க்கழிசெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முந்தீனோ முடையுடுத்த வவனியிடைக் காரைநகர்

முன்னிவாமும்

பொய்க்காமை யில்லாமெய் யனுக்கோர்நான் மணிமாலை

புனைந்துதந்தான்

செய்காமை வழிநின்று மறைமதுவா லேச்சங்கள்

செய்யுநான்

மெய்க்காமை குன்றாகம் வாலகர் மண்யினெனு

மேதக்கோனே.

சாத்துக்கவிகள் முத்திரம்.

உ

கணபதிதுணை.

பொய்சொல்லாமெய்யர்

நா ன் ம ணி மா வல.

காப்பு.

வெண்பா.

பான்மணக்கும்வாய்மெய்யப் பன்மேற்பகர்கின்ற
நான்மணிமாலைக்குவர நல்குமே—வான்மலைமின்
றந்தவத்தியானை தரலின் றியாளரனார்
தந்தவத்தியானையிரு தாள்.

நூல்.

வெண்பா.

மணிசேர்தளியை மதில்குற்றச்சுற்று
மணிசேர்மநிலை யகழி—பனியினின் றுஞ்
சுற்றவொருகாளைக்குட் டோன் றிவளர்மெய்யாவென்
குற்றமெலாந்தீர்த்தடிமை கொள். (க)

கவித்துறை.

கொள்ளுக்குக்காணமென்றோர்பெயர்வைத்திடுங் கொள்கையி
லுள்ளிப்பரிமுதன் மாவாய்பினந்தெதி ரோடுமென்றால் [அ
யிள்ளற்கரியமெய்க் காணத்தைநெருநின் மேதினியோர்
தள்ளிச்செய்திப்பர்கொல் லோகாரைமெய்ய தயாரிடையே. (உ)

ச.அ பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலே.

விருத்தம்.

கிதியாசையிறுகிவைத்த காரணத்தையோர்கிலது
நேமியுள்ளார்க்

கதியானவிறுகியையுண் டாக்குதலினுல்லவோ
வாதலாலென்

மதியாங்குற்றுழலாது முன்னிரண்டிந்தழுவாது
மலர்த்தாளீ வாய்

கதியாற்குழ்வயல்விளைக்குங் காராமெய்யாநின்னைமெய்
யா நம்பினேனே.

அ க வ ல்.

கம்புதலொன்று நரலையால்வளைந்த
வம்புவிமானிட ரனுட்டிப்பாரேற்
பேரகமுஞ்சமனாப் புசித்தாடவரை
மோகவாரிதிக்கண் மூழ்கவும்வீழ்த்துக்
காசும்பறிக்குங் கனதனத்தியர்பான்
மாசுற்றிடவே வைக்குகம்புதலை
பிலக்கங்கூறிட் டெடுத்தொருகூறை
யலக்கனாமிருட்கோ ரவீர்கதிர்ப்பருதி
நீரையுண்டோங்கிய நீனிறக்கொண்டல்
காராயம்பதிக்கொரு கற்பகதாரு
வையந்திரத்தடி யார்க்கமுதளிக்கு
மெய்யன்பதமிசை விரிநதிமணன்மீ
தூர்தருத்தை யுணர்வாலன்றி
யேரரிவிரியி னெழுத்தெழுதுவபோ

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலே. சக

லொருக்கால்வைப்ப ருடனே
யிருக்காலெட்டா விடத்தமர்வாரோ. (ச)
வெண்பா.

அமரங்கிரந்தநிலைக் காதாரந்துய்ய
தமனியமிப்பூவினர்க்கா தாரங்—கமலமலர்த்
தைய்யலர்நடம்புரியுந் தண்காணாமேவியசீர்.
மெய்யனெனக் காதார மே. (ரு)

கலித்துறை.

மேகத்திற்றோன்றியமின்னற்கொடிகொடிமேற்படர்த்த
நாகத்திற்பாய்ந்தொளிந்தோடவிற்காரை நகர்தனிற்றம்
பாகத்திரண்டுகொடிவைத்தமெய்யனெப்பாரினுக்கு
மாகத்தனாமவனல்லாதுண்டோதுணைமானிடர்க்கே. கா.
விருத்தம்.

மானிடச்சட்டகமொருவற் கமைதலரித்திலுன
மருவாச்சன்மந்
தானரிதுசிறந்தகல்வி மானரிதுமோனநிலை
சார்ந்தஞான
வானரிதுமணிக்காரை மாநகரைச்சேர்ந்துபுவி
வானுங்காத்த
கோனெமதுமெய்யனடிக் காளாவோனரிதரிதிக்
சுவலயத்தே. (எ)

அ க வ ல்.

சுவலயவனநீர்க் குளநிறைந்தனபோ
லவயவமொருங்கு மலர்விழிபோர்த்த

10 பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை.

தேவனாயகன்வச் சிரப்படையேந்தி
 மூவுலகாள முறையாயவனி
 மாக்களைமனுதல் வழிபிசகாமற்
 காக்கத்தென்பாற் கடவுளின்னனமா
 வுற்றிடுமேல்வை யுலகினல்லவர்பாற்
 சற்றுநெஞ்சிரங்காச் சடாமுனிமுதலாம்
 பேய்க்கணநிறைந்து பேசுதற்கமையா
 நோய்க்கண்மானிடரை நுணங்கப்பிரியுந்
 ததியறிந்தினனாட் சார்ந்தளித்திலமேற்
 கதிவேறினையெனக் கண்ணியங்காளை
 நகர்க்கண்விற்றிருந்தென் னாகமேற்கமக்குஞ்
 சுகத்திடையவனாத் தளர்விலாச்செங்கோல்
 செலுத்தியாண்டருளுந் திறற்கோவழிவா
 முலுத்தர்கடமக்கு முயர்வாமறைக்கு
 மெட்டாதோங்கு மியல்பினன்பிரபை
 விட்டேர்கொழித்து வினாகமர்மெய்ய
 மூமமுமெய்யனம் பாத
 பாமரனேற்கருள் பாலித்தனனே. (அ)

வென்பா.

பாலலைமைப்புகை பருவியற்றச்செய்திடுமென்
 றுலடியேன்மாயைவெல்லு மான்மையுள்ளேன்—சேல
 சுட்பூரணபுட் கலைறுப்பபக்கானாவைபிற [கைய
 பெட்போடுதித்தகரும் பே. (க)

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை. ௫௧

கவித்துறை.

கருக்குழிவீழ்ந்து தளராதுநேரிதங் காப்பவர்க
ளிருக்கொலிகாரா நகர்மெய்யனன் றி யெவர்நகம்போற்
பருக்குமென்கொங்கையர்மோகக்கண்மர்திப்பவவனத்தே
மருட்கொண்டலைந்தரியாண்டிகைச்சிக்குமனக்குரங்கே

விருத்தம்.

குரக்குருவக்கொடிபடைத்த விசையனுக்குப்பாசுபதங்
கொடுத்தகோவு

மரக்கருயிர்க்கவதியுறச் சக்கரமேந்தியகோவு

மன்னாட்காரா

புரக்கவருமெய்யனையெம் புண்ணியனையின் றிலோற்
புயியின்மேற்கந்

தரக்கலைகளிருமுன்றுஞ்சதுமறையுமாகமுந்
தழைத்திடாதே.

(கக)

அகவல்.

தழைவிரிகொன்றைத் தருக்குலஞ்சினேதொறும்
விழைதருமலருறிஇ விட்புகுந்தோற்றம்
பொன்னாடளிக்கும் புரந்தரன்கொலுமுன்
பன்னாணிருத்தம் பயிலரம்பையர்க்கு
விறற்றருவேந்துமவாய் விட்டாலலது
குறிப்பறிந்தியுங் குணமுடைத்தன்றெனத்
தேர்ந்துதனகரத்தாற் றீறிமம்போல
வார்த்தொளிப்பொற்கா சளித்தளித்திபவர்

இ2 பொய்சொல்லாமெய்யர் நாண்மணிமாலை.

பெருமையைக்காட்டிம் பெரும்புகழ்க்காணா
வருமளிக்கடலான் வடிவமுகடலான்
பொய்யுபகராப் புண்ணியன்மண்ணே,
ரய்யனென்றுரைக்க வளிக்குமேற்கடவுண்
முன்னுன்முயன்ற தவத்தாற்
றன்னுளாகித் தாளுநல்கினனே. (க2)

வெண்பா.

நலகுரவீர்சற்று நலியாமனற்பெரியோ
ரொல்கவேறும்புன்சொ லுளையாமற்—பல்கலையின்
சாரமேகாடைத் தனிமெய்யனையருளின்
னேரமேரானெளியோ னே. (க3)

கவித்துறை.

எளியேன்பிறவிக் கடனிக்கிமேலிடத் தேற்றுவதுன்
னளியேயல்லாற்றுணைவேறுளதோபுவியாண்டருள்பைங்
கிளியோரிரண்டம் பா லுடையாயினங் கேசரிபோற்
அனிமாற்றலவைவெல்காமைமெய்யாவொளிர்குலத்தனே

விருத்தம்.

குலமுநகைக்கொண்டெனையாள் வேலையுங்கைக்கொண்
தெதி குழுமேழு
ஞாலமுங்கைக் கொண்டிசெங்கோ னடவுமெய்யன் கா
னையென் னுஞநீங்காச்
சிலனன்பரிதையமரை மலர்விரியவெழும்பரிதி
சிற்திப்போர்கள்

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை. (நூ)

காலமுண்டகொடும்பாவ மிருளுதிக்கவொளிக்கவவை
கண்டேன்யானே. (கரு)

அ க வ ல்.

கண்டகர்தமாது காற்சங்கிலியு
முண்டகநாளமு முறையொவ்வேமென்
றுதாத்தலைமான வுடல்சுருண்டேங்கத்
தினாப்புனல்வீழ்ந்து தினந்தினஞ்சலிப்ப
வண்டொழுங்கேபோல் வயிற்றிடைச்செவ்வன்
கொண்டவுரோமக் கொடிகளும்பாம்பாச்
சற்றேசரிந்த தனமிருபடமாக்
கற்றாரணிமுலைக் காம்போரிரண்டு
மெயிராவடைந்தாக் கெய்தினைனோரைப்
புயமேற்கடிக்கப் புரிவித்தவர்மால்
சேர்ந்துடல்சோரச் செய்மினாருறவைத்
தீர்ந்துநின்றொண்டர் சேர்க்கைநான்மருவி
மகிழ்மாறினிய வரமருள்வானு
நிகரிலாக்காரா நின்றமெய்ம்முதலே
பூவையுங்குயிலும் புறத்தே
மேவச்சுகமா வீற்றிருந்தோயே. (கக)

வெண்பா.

இருந்தான் திருக்காரா யேறினான்றும்பி
விருந்திட்டான்றன்படைக்கு வெய்ய—திருந்தாரா
மாற்றினானென்றிறவி மாலரன்சேயானவரு
ளாற்றினானீற்றொளிமெய் யன். (கௌ)

இசு பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை.

கலித்துறை.

மெய்போதிமெய்வழி ஈன்றுமெஞ்ஞானத்தை மேயின்ர்பா
லப்போவென்சிந்தைசெல் லாதிலைநோல்கு லாருழையிற்
சப்போகமாசின்ற தெவ்வாறுய்வேன் றிருத் தானநன்னீர்
செய்போடிப்பாயும்விற் காராமெய்யாதஞ்சஞ் சேவடியே.

விருத்தம்.

சேவகர்நான்மருங்குமுறத் திருக்காணாமாமறுகிற்
றிறற்கால்வீசி

மூவுலகுமோர்நொடிக்குட் செலும்பரிமேற்பவனிவரு
முதல்வனேமெய்க்

காவலனாங்கதனுண்மை மிளகறியு மதனைவிலை
கட்டுவோனுங்

கோவிலிடைபழுசைபுரி மானிடனுந்தாமுணர்வர்
கோலைக்கண்மாதே.

(கக்)

அ க வ ல்.

மாதுளங்கனியு மணமாங்கனியுங்
கோதிலாதலகோர் கொடிக்கட்சனித்த
தெனமணிக்காயத் துணைமுலைவாயந்து
வனமுனிவோரெவ் வனமிலாரொனினும்
பார்வையான்மோகப் படுகுழிப்பாய்ச்சுந்
தார்விரவியகூந் தற்பொதுமடவார்
வீழிவலையும்மை விடேனெனச்சுவ
மொழிவராலுண்ணு முயற்சியிற்றிரியச்
சன்னவாரிதியிற் சஞ்சலம்பயக்குரு
சினமதாமடங்காச் செழுந்திணையூகிற்

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை. ௧௫

றெழுஞ்சிறுமீன்க ளெனும்புன்மனிதக்
குழாங்களுளொருவனாக் கூறுதன்மையுளே
னாயினுமுன்பிதா வன்றுசுந்தரனைத்
தாயினுமுவந்து தடுத்தாண்டதுபோல்
வலியவந்தெனையாள் வாய்மணிப்புரிசை
யொலிமயமெனுநபத் துறலாலண்டச்
சுவரினைக்கடுக்குந் தோமிலாநளினத்
தவனெனுந்தவனன் றண்ணியவமுதக்
கலையாற்றடுக்குங் காட்சியால்விந்த
மலையேநிகர்க்கு மாளிகைக்காரை
நாயகாபொய்யிடை நங்கையர்மருங்கு
மேயினுமெய்யை விடாப்பெருந்தகையே
யய்யனேகுல மணிந்த
கைய்யனாவுலகைக் காத்தருண்முதலே. (20)

வெண்பா.

முதலேசருக்குழியின் முட்டுதலாற்பூவின்
மதலையாவந்தபின்னு மாதர்—சிதலைநிக
ரல்குற்குழியினுமுற் றுவினொந்தேநீயருள்செய்
பல்கலைச்சீர்க் காராமெய்யப் பா. (21)

கவித்துறை.

பாமணக்குந்திருக் காராப்பதிக்குப் பதியெனுமெய்க்
கோமணக்கும்பெண் கொடியிரண்டார்கொழுகொம்பம்புகா
றிமணக்குண்டல மாவோனவனையெத் தேவுமொக்டி
லாமணக்குந்தெய்வப் பூந்தருவோடொக்கு மாரணங்கே. 22

௩௬ பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை.

விருத்தம்.

ஆரணன்போன்முப்போதும் பல்போதுமன்பினெடுத்
தருச்சிக்கின்ற

சீரமரும்பூசாரிக் குயர்வுறுமட்சிருட்டிவித்தை
தெரித்துமேலாம்

பாரதியைநாவிருக்கும் படிசேர்த்திப்படிபுகழப்
பண்ணுங்காளை

யூரசேமெய்யனல்லா குனுடலான்மெய்யனென
வுரைக்கலாமே.

(௨௩)

அகவல்.

உரைப்பா லுரைப்பா ருரைப்பவையெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றி வார்மேனிற்கும்
புகழெனவள்ளுவர் புகன்றநாற்கிணங்க
வகிலமேற்பரிமே லழகர்வாய்மலர்ந்த
தோர்ந்துமுணரா வுலுத்ததாமேன்மை
சேர்ந்தகுமுணனாச் செப்பியுமழகு
குடியுறுமூரிற் குடியிரான்றன்னை
வடிவுளமாரன் மகவாவுடைத்து
மொருகாசேனு முற்றிடாதுலகிற்
றிரியுநகல்வித் தீரோயுமது
புன்மதிநீக்கிப் புவிமதிக்கின்ற
தன்மதியாகன்வித் தாரமாமதிபோன்
முகத்தானொருமெய் முகத்தான்காளை
யகத்தானடிய ரகத்தான்பதுமப்

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலே, ௫௭

பதமேற்பாடல் பலவும்

பதமாவுடைத்துப் பதம்பெறுவீரோ. (௨௪)

வெண்பா.

பெறுமவற்றுள்யாமறிவ தில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்ல பிறவென்—றுறுதியதா
வள்ளுவனார்வாய்மலர்ந்த வாறருள்செய்நாற்புறமும்
பள்ளியமர்காணாயில்வேம் பா. (௨௫)

கலித்துறை.

வேம்பனென்றோர்திரு நாமமுமோர்பெயர் மெய்யனென்றும்
வாம்பரிமேற்ப வனிவரும்போதிலென் மாட்டுடைத்துப்
போம்பதியாரொனக் கேட்டேற்குக்காரைப் புரத்திலகு
பாம்பன்வழியதென் றுர்தனுக்கோடியும் பார்த்தனனே. (௨௬)

விருத்தம்.

பார்ப்பதியோர்பங்குடைய பசுபதிநாடொறுமடியர்
பங்கிற்றீங்கைத்
தீர்ப்பதினிதாருமெனத் தேர்ந்துதிருப்பதிவளர்மால்
சேயாந்தங்க

வார்ப்பதிமோகனக்காரைக் கதிபதிமெய்ப்பிரபுகவி
வாணர்கூறுஞ்

சீர்ப்பதிகம்புனைபுயத்தி னுணுணாக்கும்புன்கய்யுஞ்
சேர்த்தான்மாதோ. (௨௭)

அ க வ ல்.

சேராரியமற் சேர்ந்தவராகக்

கூரார்முத்தலை கொண்டவெம்படையாற்

௫௮ பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலை.

செய்யுமொருதுரைச் சிங்கங்காளை
மெய்யன்சுருதி வேழம்தேறு
நாயகன்மறுகே நலங்கிளர்பவனி
மேயினகாலையில் விண்ணவர்சாதி
மல்லிகைப்பூக்களை வாரிச்சிதறல்போ
லெல்லியில்விட்பா லெண்ணருந்தாரகை
போடித்தனசிதரும் பூக்களில்வெள்ளைக்
கடிச்செழுங்கோக எனப்புதுமலரொன்
றிநூந்துபொலிந்தா லென்னப்
பொருந்துமதியும் பூத்திலங்கியதே. (௨௮)

வெண்பா.

இலக்கமுணர்வரிதா மேப்பவமெய்யாவுன்
றுலக்கருளுமவ்வாறே தோன்றுந்—தலத்திலுயா
காவருமெய்யாவிக் காரணத்தாற்காத்திடவென்
னெருறனின்மீது உடனே. (௨௯)

சுலித்துறை.

உடனந்துண்டங் கடிக்கொண்டகஞ்சங் கரங்கறுத்த
விடமென்றவேல்விழிப் பூனைபுட்கலை மின்றமுவுரு
சடலம்பயோதரர் தண்ணளிதாரையத் தாராபொழி
விடமன்பர்காளை வருமெய்யனென்னு மிறைவனுக்கே.

விருத்தம்.

இறையனவுமெய்யடியார்க் கிசத்திலுதவியைப்புரியா
திருக்குமாரந்தர்

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான் மணிமாலே. ௫௬

நின்றவளஞ்சேர்குருபுமி யிடத்துயர்ந்தகுலத்துதித்து
நின்றோனுங்
கறைபொருந்துமதியாடி யென மாடிமிசையெவர்க்குங்
காட்டுங்காரை
யுறையரன்மாலருண்மகவா மெய்யனையோர்கண்முமன
த் துன்னுர்தாமே. (௬௧)

அ க வ ல்.

தாமோதரனுஞ் சங்கரத்தேவு
நாமோதியபொன் னகரொனுங்காரைப்
பதிமெய்யனையுட் பரிந்துபெற்றதனா
லகிருங்கடல்குழுவணிமேற்றருமப்
பயிரும்பயிராற் பலனுஞ்
செயிர் தீரணங்கே செழித்தொளிர்தனவே(௬௨)

வெண்பா.

ஒளியாவிருணீங்கு மோங்குஞ்சுழற்றி
வளியாற்பஞ்சோடியுரு மாயுந்—தெளிவாகச் [௫
சொல்லவைபோற்காராவைப்பிறோன்றுமெய்யன்றுமனைப்
மெல்லடியாற்போமே வினை. (௬௩)

கலித்துறை.

வினையாற்சுகதுக்க மிவ்வுடற்காமவ் வினையொழிந்தாற்
பினையோர்கண்முமெய்யில்லாதம்மெய்யினைப்பேணியின்ப
மனையாக்குடிகொண்ட சீவனுங்காரை வளம்பதியிற்
றனையாருமேத்தவளர்மெய்யன்பொன்னடிசாருவனே.

௬௦ பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலே.

விருத்தம்.

சாரங்கங்கண்சுழற்றுஞ் சாடைநடியெனவுரைப்பச்
சரணற்றோகை

நீருண்டதண்டலையூ டாடுதனட்டுவனாற்பொன்
னிகழரங்கிற்

காரொன்றுங் குழற்பரத்தை நடித்ததன்மையினைக்கா
ட்டுங் காராநாட்டின்

பேரண்டமுறமருவு மெய்யனையல்லாதென்வாய்
பேசிடாதே.

(௩௫)

அ க வ ல்.

பேசங்கினிமேற் பிரியம்வைக்கின்ற
மாசிலாராச மங்கையேபோலு
மொருமுறையுரைப்ப வுபநிடதார்த்தந்
தெரிவுறுமதிமான் சீடன்மீதி
லன்பைச்செலுத்து மாசான்போலுந்
துன்பக்கருவிற் றுனையாவண்ணஞ்
சரியைமுன்னான சதுட்டயமடைந்த
பெரியவர்மீது பிரியம்வைத்திடலுன்
கடமையானாலுங் கடையனாமெனைக்கை
விடுதலுமுனது மேன்மைக்கழகலச்
சொற்றெரியாத சுகத்தையுங்கல்வி
கற்றிடமாணக் கனையுமன்னோர்க
டள்ளிவிடாரத் தகையேபோல
வெள்ளுதலின் றி யெடுத்தாண்டருள்வாய்
சிங்காரத்தின் செருக்ககலாத
கொங்கார்காவிற் குயிலெனுஞ்சின்ன
மழைத்திடவந்தே யனங்கனடங்கா

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான் மணிமாலை. கூக

மழைத்துளிபோன்மது வைப்பெருக்கியசீர்க்
கணையுந்தனுவுங் கண்டுகண்டெடுத்தே
யுணையாத்தவர்மிசை யுய்த்தும்பரிக்கை
பண்ணியாரிடத்தும் பார்க்கலாமென்னத்
திண்ணங்கொண்டு செலும்பரிசுடைய
மாவளக்காரை மன்னிய

சேவகனானமெய்ச் செல்வநாயகனே. (கூசு)

வெண்பா.

நாயகனீநானடுமை நந்தாப்பயோத்திரீ
பாயவதின்மோண்டுகொள்ளும் பாத்நிரநான்-நாயமறைக்
கெட்டிலனேகாசாயிடத் தியார்க்குமெளியவனே
நெட்டிலவேல் வேம்பனைய னே. (கூஎ)

கவித்துறை.

வேங்கடத்தென்னையவ் வத்தியினின்றும் விலக்கிவழி
போங்கடல்வண்ண றொருகாராமெய்யன் புயங்களைன்னு
மோங்கலின்மாலை புனைவேனல்லாதிங் கொருவருக்கு
மாங்கலியங்கட்டிக் கொள்ளேனெனைப்பெற்ற மரமயிலே.

விருத்தம்.

மயிலுருவமயிலுருவஞ் செவ்வரிக்கண்கொவ்வையிதழ்
மங்கைமார்கண்

டியிலுமிடங்கோயிலதைச் சுற்றுதல்பிரதக்கணமத்
தோகைநல்லார்

குயமிரண்டுமிலிங்கமதாக் கும்பிடுவேற்குனதுதிருக்
கோலங்காட்டி

நயமுதவுநாளுளதோ காராமெய்யனானவரு
னாட்டத்தானே. (கூசு)

அகவல்.

நாட்டியதரும நறுங்கொடிவானிற்
 சேட்டினம்பரிதியைச் சேர்ந்திருகவர்வாச்
 செய்துமேற்புனைந்த சீரையைசைத்துப்
 பொய்தவழிதையம் போருகத்திருவொடு
 பாற்கடலுதித்த பனிமதிமண்டில
 மேற்கொளல்வாலை விசைகொடுபுவியி
 லான் றிவானளவு முடலினைநீட்டித்
 தோன்றியசுடர்களைத் தோன்றாராகப்
 பண்ணுமோர்நொடிக்குட் பண்ணியிவ்வுலகிற்
 சொன்னசொற்றவராச் சோதிடர்யாரு
 மிருகிரகணங்க ளிதுவரையொன்றா
 வருவதையறியே மாயம்தென்ன
 மலைக்கவிராகு வளரிருநாவை
 யலைத்துவிழுங்கு மற்றங்காட்டுங்
 காபாப்பதியான் கருதார்க்கருளாரு
 சீராப்பதியான் றிங்கனும்வெள்ளியுந்
 தன்னுலயத்தைத் தரிசனஞ்செய்பவர்க்
 கன்னுளேமட் டடங்காச்செல்வமு
 மாயுளும்யோகமு மறிவுஞ்சிறந்த
 சேயரிலெண்மருஞ் சித்திகள்பலவு
 முதவுந்தியாக னுயர்ந்தவைபோக
 னிதபரிபாக னெழின்மிகுந்தேகன்
 மெய்யனென்றுலகோர் விளம்பு
 மெய்யனென்விழியு ளமர்ந்தமாமணியே. (சு0)

பொய்சொல்லாமெய்யர் நான்மணிமாலே
 முற்றிற்று.

